

שמות טו ויהי בשלח

הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובו יישראל הלו
בבשלה בטור הים והמים להם חמה מיינטס ומושמאלס: ווישע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה יהוה
במפרים וירא העם את יהוה ואימינו ביהוה ובמשה עבדו: פ

או ישר משה ובני ישראל אל התשירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאבר אשורה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים עז זומרת יה ויהי לך
לשועה זה אל ואנו לך אלדי
אב וארכמנדו יהוה איש מלוכה יהוה
שמעו מרכיבת פרעה וחילו יריה בים ומבחר לפך
שלישי טבעו בם סוף התהמות כסימו רדו במפלות
כפו אבן ימינך יהוה נארדי בכח ימינך
יהוה תרעץ איב וברב גאון תחרס
קביר תשלוח חרגן יאלמו לקש וברוח
אפיק נערמו מים נצבו כמו נdry
נולים קפאו תהמות בלבם אמר לפך
אויב ארדר אשוג אחולק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תוריismo ידי נשפט לפך
צלאו כעופרת במים ברוחך בסמו ים
אדירים מי מכחה באלים יהוה מי
מכחה נארד בקדש נורא תהלה עשה
פלא נתית ימינך תללעמו ארץ נחית
בחסדר עם זו גאלת נחלת בעוז אל נזה
חיל קדרש שמעו עמים ירגזון
או נבללו אלפי לפך
אדום איל מואב יאחזו רעד נמנז
כל ישבי כנען תפל עליהם אימותה
וחוד בגדר אורע רמו כבן עד לפך
יעבר עמר יהוה עד יעבר עם זו
קניתה תבאמו ותטעמו בהר נחלות המכון
לשברך פעלה יהוה מקדש אדרי כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך הים: פ

ותכח מרים הנביא אהות אהון את התקף בודה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפחים ובמוחלה ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים ווישע מה את ישראל מים סוף
ויפאו אל מדבר שור וילכו שלשות מים במדבר ולא מואם מים
ויבאו מורתה ולא יכולו לשות מים מורתה כי מרים הם על כן קרא
שםה מריה: וילנו דעם עלממשה לאמר מה נשחתה: ווישע אל יהוה
וירחו יהוה עז ונישלח אל דרים נומתקו המם שם של חוק
מושפט ושם נסחוה: ואמר אם שמו עת שמען לכול יהוה אליך
והישר בעינוי תשעה והאונת למוציאו ושמרת כל חוקיו כל
המוחלה אשר שמתי במצרים לא אשים לך כי אני יהוה
רפא עשרה עונת מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים וישע
מאלים יבאו כל עדר בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אלים
ובין סיני בחמשה עשר יום לחודש השביעי צאתם מארץ מצרים:

כט הכאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הילכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה קימנים ומושמאלס: ווישע
יהוה בים ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
לא מטה שפת הים: וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה יהוה
במפרים וירא העם את יהוה ואימינו ביהוה ובמשה עבדו: פ

טו או ישר משה ובני ישראל אל התשירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאבר אשורה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים עז זומרת יה ויהי לך
ליישועה זה אליו ואנו לך אלדי
אנני וארכמנדו: יהוה איש מלוכה יהוה
רשות: מרכיבת פרעה וחילו יריה בים ומבחר
שלישי טבעו בם סוף תהמות כסימו רדו במפלות
יכמור אבן ימינך יהוה נארדי בכח ימינך
יהוה תרעץ איב: תשלוח חרגן יאלמו רקש: וברוח
קביר תשלוח חרגן יאלמו רקש: נצבו כמו נdry
אפיק נערמו מים נצבו כמו נdry
ט נזלים קפאו תהמות בלבם אמר
אויב ארדר אשוג אתchk שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תוריismo ירי נשפט
ברוחך בסמו ים צלאו כעופרת במים
יא אדים: מי-כמבה באלים יהוה מי
במבה נארד בקדש נורא תהלה עשה
פלא: נתית ימינך תללעמו ארץ: נחלת
בחסוך עם זו גאלת נחלת בעוז אל-גונה
יד קדרש: שמעו עמים ירגזון חיל
טו או ישב פלשת: או נבללו אלפי
אורים איל מואב יאחזו רעד נמנז
כל ישבי כנען: תפל עליהם אימותה
ופחד בגדר אורע ידקנו באבן עד
יעבר עמר יהוה עד יעבר עם זו
קניתה תבאמו ותטעמו בהר נחלות המכון
לשברך פעלה יהוה מקדש אדרי כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך הים: פ

כ ותקח מרים הנביא אהות אהון את התקף בודה ותצאן כל הנשים
אתהיה בתפחים ובמוחלה: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: ווישע מה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשות מים במדבר ולא מואם מים:
ויבאו מורתה ולא יכולו לשות מים מורתה כי מרים הם על כן קרא
שםה מריה: וילנו דעם עלממשה לאמר מה נשחתה: ווישע אל יהוה
וירחו יהוה עז ונישלח אל דרים נומתקו המם שם של חוק
מושפט ושם נסחוה: ואמר אם שמו עת שמען לכול יהוה אליך
והישר בעינוי תשעה והאונת למוציאו ושמרת כל חוקיו כל
המוחלה אשר שמתי במצרים לא אשים לך כי אני יהוה
רפא: על בן קרא שם מרה: ה
טו עשרה עונית מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים: ווישע
מאלים יבאו כל-עתן גני-ישראל אל מדבר סין אשר בין אלים
ובין סיני בחמשה עשר יום לחודש השביעי צאתם מארץ מצרים:

*ס"א עד-יעבר עם זו קניתה:
כ רפאה: על בן קרא שם מרה:
ה עשרה עונית מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וושערת מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וישע מאלים יבאו כל-עתן גני-ישראל אל מדבר סין אשר בין אלים
ובין סיני בחמשה עשר יום לחודש השביעי צאתם מארץ מצרים:
טז אונטלו מאלים. ואתו. כל בנטשתה דברי ישראל למדרבא דסנו. דברין אלים ובין סיני. בחמשת עשרה יומא לירחא יומא לירחא מגעיא דמצרים:

כט הכאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הילכו
ביבשה בתוך הים והמים להם חמה קימנים ומושמאלס: ווישע
יהוה בים ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
לא מטה שפת הים: וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה יהוה
במפרים וירא העם את יהוה ואימינו ביהוה ובמשה עבדו: פ
כט או ישר משה ובני ישראל אל התשירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאבר אשורה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים עז זומרת יה ויהי לך
ליישועה זה אליו ואנו לך אלדי
אנני וארכמנדו: יהוה איש מלוכה יהוה
רשות: מרכיבת פרעה וחילו יריה בים ומבחר
שלישי טבעו בם סוף תהמות כסימו רדו במפלות
יכמור אבן ימינך יהוה נארדי בכח ימינך
יהוה תרעץ איב: תשלוח חרגן יאלמו רקש: וברוח
קביר תשלוח חרגן יאלמו רקש: נצבו כמו נdry
אפיק נערמו מים נצבו כמו נdry
ט נזלים קפאו תהמות בלבם אמר
אויב ארדר אשוג אתchk שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תוריismo ירי נשפט
ברוחך בסמו ים צלאו כעופרת במים
יא אדים: מי-כמבה באלים יהוה מי
במבה נארד בקדש נורא תהלה עשה
פלא: נתית ימינך תללעמו ארץ: נחלת
בחסוך עם זו גאלת נחלת בעוז אל-גונה
יד קדרש: שמעו עמים ירגזון חיל
טו או ישב פלשת: או נבללו אלפי
אורים איל מואב יאחזו רעד נמנז
כל ישבי כנען: תפל עליהם אימותה
ופחד בגדר אורע ידקנו באבן עד
יעבר עמר יהוה עד יעבר עם זו
קניתה תבאמו ותטעמו בהר נחלות המכון
לשברך פעלה יהוה מקדש אדרי כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך הים: פ
כ ותקח מרים הנביא אהות אהון את התקף בודה ותצאן כל הנשים
אתהיה בתפחים ובמוחלה: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים: ווישע מה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשות מים במדבר ולא מואם מים:
ויבאו מורתה ולא יכולו לשות מים מורתה כי מרים הם על כן קרא
שםה מריה: וילנו דעם עלממשה לאמר מה נשחתה: ווישע אל יהוה
וירחו יהוה עז ונישלח אל דרים נומתקו המם שם של חוק
מושפט ושם נסחוה: ואמר אם שמו עת שמען לכול יהוה אליך
והישר בעינוי תשעה והאונת למוציאו ושמרת כל חוקיו כל
המוחלה אשר שמתי במצרים לא אשים לך כי אני יהוה
רפא: על בן קרא שם מרה: ה
טו עשרה עונית מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וושערת מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וישע מאלים יבאו כל-עתן גני-ישראל אל מדבר סין אשר בין אלים
ובין סיני בחמשה עשר יום לחודש השביעי צאתם מארץ מצרים:
כט כנמי ישראלי. הליכו ביבשתא בגו ימא.
וכפיו להן שריון: נפרק יי' בימאי ההוא.
ית ישלי מידא דמצראי. וזהו ישראלי
ית מצראי מיטין עפל פיך ימא: לא והוא
ישראל ית גבורת ירא רבtha. דיבער יי'
במגראוי. ודוחיו עפאי מן קדם יי'
וידי מינאי בימי מא דיי' וככבודות משה
ערביה: טו א' בון שבת משה ובני
ישראל לימי ר' נשבח ווודי קדם יי'. ארי
אתהיא על גויתיא וגיאותה דיליה היא.
סוסיא ורכבה ר' בימאי: ב' תפקי
ותשבחתי דחילא יי'. אמר בימייה
והויה ליל לפרק. דין להו ואכני לה
מקדש. זהה דאה דאהתני ואפלח קדמיה:
ג' ממי נצחן גלביא עט שמיה: דרפי^ט
פרעה. ומשרמייה שדי בימאי. ומבחר
גבוריון אטבשו בימאי דסוף: ה תחומייה
חפוף עליהו: נהתו לעונקיא פאננא:
ו מיניך יי'. אדריא בחליא. ימיניך יי'
תברת שנהא: ז' ובסאי תוקפן תפברנאי
לקומו על עמר. שלחת רג'ן שיזינן
בנורא לקשא: ח' ובמין פופן חכמי
מיא. קמו כשור אוליא. קפו תחומי
בלאי דימא: ט דהו אמר שנאה. ארדוף
אדריק אפליג בזטא. תשבע מפהון
נפשי. אשלוף חרבין. השיזינן ידי:
יא אמרת בימייה חפא עליהו ימא.
אשרקען באברא. בימיין תפוקין: אי ליה
בר מנק את הוא אלה יי'. ליה לא אלה
את אידיר בקדשא. דחיל אשבחן עברי
פרישן: ז' אגרימת ימיניך בילענין
ארעא: י' דבריה בטבון ליעמא דן
דרפרקא. דבריה בתוקפן לדרא
דקראש: ד' שמעו עממי זוע. דהלא
אטנתנן לדחו יתבן בפלשת: ש בון
אברהיילן רמייה. אתרבי בלה דהו יתבן
בכגען: ט' תפעל עליהו אימתה ורחלחא.
בספי תוקפן ישתקון פאננא. עד דיעבר עמא דן
דרפרקא ית אוננא. עד דירדא: י' פועלן
ותשראנין בטוריא דאחסניך. אט לרבת
שכינתך. אתקינה יי'. י' מקדשא: יי'
אתהנגי יי': ז' יי' מלכוטה לעלא
ולעלא עלמי עלמייא: ט ארי עלה סופת
פיענה. ברתפוחי וכברשוד בימייה.
ואתהיב יי' עלהזון תי מילא. ובני
ישראל הליכו ביבשתא בגו ימא:
כ' ג' נסבית מרים נבייאתא. אחותה דארון.
ית תפא ביריה. ונפקא כל שייא בתרה:
בתוכין כבנין: א' ומיניא להון מרים.
שבחו ואודו קדרם יי' ארי אתגאי על
גיטניא וגיוטה דיליה היא. טוסיא
ורכבה ר' בימאי: כ' ואטיל משא ית
ישראל מיניא. ונפקו למפרברה
דרברא. ואילו תלוא יומין בפברה
ולא אשבחו מאי: כ' וגאותו לרברה. ולא
יכילו. למשטי מיא מברה. ארי מרידין
אוינו: על בן קרא שם מרה:
כ' רפאה: על בן קרא שם מרה:
ה' עשרה עונית מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וושערת מים ושבעים תמורים וחמשון שם על המים:
וישע מאלים יבאו כל-עתן גני-ישראל אל מדבר סין אשר בין אלים
ובין סיני בחמשה עשר יום לחודש השביעי צאתם מארץ מצרים:
כט כנמי ישראלי. כל מרען. דשוותי במצרים ל' אשכנז עלהר. ותשערת
כל קימוחי תפעריד. ותשערת לפקרודז. ותשערת
טז אונטלו מאלים. ואתו. כל בנטשתה דברי ישראל למדרבא דסנו. דברין אלים ובין סיני. בחמשת עשרה יומא לירחא יומא לירחא מגעיא דמצרים: